

«Другу Србију» су, у њеним почецима, раних деведесетих, чинили грађански пристојни интелектуалци који су желели да дигну глас против националистичке агресивности, вулгарности и примитивизма. Петанестак година доцније, представници «друге Србије» такмиче се једни с другима управо у агресивности, вулгарности и примитивизму. Процес жалосне дегенерације једне у основи хумане идеје завршен је њеном најновијом деволутивном формом – «Е-новинама» [\[1\]](#) Петра Луковића.

Свако ко је пратио «другосрбијанске» интернет форуме и блогове, попут сајта Б92, могао се суочити са систематском провалом вербалне агресије која се тамо испољава према неистомишљеницима. Агресија се изражава претежно кроз увреде и псовке, које уредници сајтова («модератори») само делимично органишавају. Непријатно ми је више да цитирам шта се све на овим местима, која претендују да буду «урбано», «модерно» и «европско» лице Србије, пише за поједине јавне личности [\[2\]](#). Да бих избегао примисли о некаквом злурадом понављању увреда, овде ћу сада навести само неке од оних које су изнесене на мој сопствени рачун.

Дакле, за форумаше и блогере Б92 и, уопште, «друге Србије», ја сам, између осталог, «подли кретен» [\[3\]](#), «одбегли пацијент установе Др Лаза Лазаревић» [\[4\]](#), «пацов» [\[5\]](#), «манипулативни реакционар, клеро-фашиста и расиста»

[\[6\]](#)

, а оно што пишем су «ментални испртци» и «сплачине»

[\[7\]](#)

. На карикатурама, објављиваним на тим сајтовима, ја сам приказиван како раскречен мастурбирам над картом Косова

[\[8\]](#)

, а испод слике гомиле фекалија стајало је питање да ли је тај измет неко други или Слободан Антонић.

[\[9\]](#)

Нарочито богат речник на ту тему имао је Петар Луковић. Он је потписника овог текста частио таквим дивним придевима као што су «хемороидни везиста Нове Српске Фашистичке Мисли» [\[10\]](#), «пичка коштуничка» [\[11\]](#), «салонски фашиста» [\[12\]](#) или «кретеноид деесовских размера»

[\[13\]](#)

. Једном ме је Хелсиншки одбор за људска права позвао, као представника «не-друге Србије», на своју трибину. Петар Луковић је после тога љубазно написао: «Позвати Антонића на било коју трибину с "Другом Србијом" не само да је тотални промашај, него

је то призивање зла. Уосталом, нека дође идући пут на овакву трибину: долазим и ја. Али, не да дискутујем, него да ишамарам фашисту. С говнима нема разговора!»

[\[14\]](#)

Заправо, могло би се рећи да је сам Луковић родоначелник псовачког начина писања у «другој Србији». Његови коментари су већ средином деведесетих све више били гарнирани вулгарностима. Ипак, он је у свом стилу био усамљен. «Друга Србија» се тим вулгарностима смејала. Али, она их није следила. Поготово то нису радили озбиљни новинари, нити су озбиљни уредници такав приступ дозвољавали. Тек ће развој интернета довести до бржег ширења оваквог начина изражавања у «другој Србији». Почетници у писању, наиме, поготово они млађи, масовно су опонашали Луковићев начин писања. Они су га сматрали обрасцем духовитости и супериорности, којег ваља следити. Нарочито су томе допринели најпре обичај да се по блоговима и форумима пише под псеудонимом, као и чињеница да су «модератори» и сами били млади и «гневни» људи. Тако је Луковићев стил, који је почивао на брзом смењивању цинизма са нападима бесног псовања, постао доминантан најпре на блоговима и форумима Б92. Одатле се он проширио, као преовлађујући начин писања, по читавој електронској «другој Србији», преливајући се, повремено, и на штампане медије.

Ипак, ни једно гласило до сада није у целини било прављено и попуњавано на тај начин. Сада је, међутим, Петар Луковић добио прилику да уређује читав медиј по својој укусу. Реч је управо о «Е-новинама». Тиме је «друга Србија» добила гласило у којем се без икаквих кочница коначно може говорити све што се прохте. «Е-новине» су за кратко време у много чему претекле чак и блогове и форуме Б92. Занимљиво је, међутим, да је читав пројекат «Е-новина» оправдан управо жељом за цивилизовањем јавног дијалога! Наиме, како написа представник оснивача, Бранислав Јелић, «Е-новине» су покренуте зато што се «јавила потреба за једним новим медијем, где се уредници, новинари, сарадници и читаоци неће понашати, у јавној или приватној комуникацији, на начин више примерен беспризорним кафанским добацивањима него ли цивилизованим људима. Вербално насиље увек је и само увод у сваку другу врсту агресивности». [\[15\]](#)

Е па у складу са овом племенитом прокламацијом, у «Е-новинама» се, рецимо, за Слободана Антонића каже да је «идиот» [\[16\]](#), «болид» [\[17\]](#), «пао из галаксије Алдебаран, са малог, брадатог, патуљастог сазвежђа УДБЕ»

[\[18\]](#)

, «режимски слуга»

[\[19\]](#)

, «народњачко-радикалски кадар задужен за агитпроп који се лажно представља као политички аналитичар»

[20]

, «неуморни фашиста»

[21]

итд. Ја сам, такође, «побрљавио од национализма»

[22]

, због чега је оно што пишем само «игнорантско трабуњање»

[23]

, а услед «ефекта тропских врућина на мозак Слободана Антонића»

[24]

настају «мале, фашистичке анализе на велику врућину»

[25]

, којима могу да се диве само «Антонићеви бројни наци-обожаваоци»

[26]

. Питам се само, како бих тек био третиран да се «уредници, новинари, сарадници и читаоци» Е-новина нису одлучили да се «не понашају на начин примерен беспризорним кафанским добацивањима»? Како бих тек онда имао част да будем називан?

«Антонић спада у ону најпрљавију групу људи, који ће бити било шта само да се што боље плати», још о мени пише један коментатор [27]. «ANTONICITY је тешка, неизлечива болест», дијагностификују Петар Луковић и Томислав Марковић

[28]

. «Нема убедљивијег доказа», разјашњава Томислав Марковић, «да је Србија ненормална земља и да су њени грађани ојађени, сјebани и никакви од чињенице да је данас и овде Слободан Антонић озбиљан политички аналитичар, колумниста у бројним листовима, уважени члан српске интелектуалне елите. То је могуће само у оваквој држави и оваквом народу»

[29]

.
Та идеја умоболног народа, коме треба старатељ (у виду екипе састављену од људи из «Е-новина» и осталих «другосрбијанаца»), једна је о омиљених идеја овог медија. То је сасвим у складу са знаменитом изјавом Петра Луковића о Србима: «Тај народ је необразован, примитиван, он се не купа, народ је често луд, манијакалан, ништа не памти, не зна за кога да гласа и кад гласа увек гласа за погрешног, не уме да чита(...). Одвратно ми је, одвратно ми је кад видим овај народ» (Пешчаник, 30. јуни 2006) [30]. Идеја «одвратног народа» и интелигенције састављене од «неуморних фашиста» нашла је у сарадницима и коментаторима «Е-новинама» нове приљежне протагонисте. Међу њима су новинари и сарадници који се сада први пут појављују као нови, свежи и жестоки галасноговорници «другосрбијанске» идеологије. Међу ауторима, а нарочито међу читаоцима-коментаторима, не мали број је и оних који су из Хрватске или Босне. Њихов најчешћи коментар је, отприлике: «Овоме што ви сами о Србима говорите ми немамо шта да додамо. Надамо се да ће `друга Србија` ускоро добити прилику и да спроведе то о чему прича».

Истина, у «Е-новинама» је приметно и одсуство појединих «другосрбијанских» аутора, чији би основни таленат још више унаредио рад овог медија. Рецимо, недостаје Марко Видојковић, чији су богат речник и идеолошка беспрекорност одавно познати: «Ја никад не бих пробао да причам с неким ко држи Путинову слику, јер је то мени знак да је тај до те мере одлепио да је, брате, њему место у лудници. (...)И онда они мени причају - еј, ако ти се не свиђа Србија иди негде. Па, пуши бре курац, ко ће мене да тера из ове земље, марш ти у пичку материну, бре, ко ће мене да тера из ове земље, ово је моја земља, ја волим Србију више од свих тих заједно, да се носе у пичку материну. Нека иду у Русију код Путина, набијем га на курац. Ја сам тај који воли Србију, он мрзи Србију кад носи Путинове слике(...). А тај смрад крезуби, безпари, без посла, без ичега, он не воли ни паре, јер зна да их нема, а не воли ни Србију, јер ни ње нема, те велике Србије, он воли само свог Путина. Марш бре у пичку материну» (Пешчаник, 7. децембар 2007) [\[31\]](#).

Са надахнутим Видојковићем у «Е-новинама», псовачка екипа «друге Србије» свакако би била у пуном саставу. Денацификовање «одвратног, одвратног народа», који је «необразован, примитиван, не купа се, не зна за кога да гласа» и који је још уз то и «смрад крезуби, безпари, без посла, без ичега», дакле, коначна денацификација Срба, могла би да добије попутни замах. Како би тек све ишло лако само када би се овој «екипи снова» дао на коришћење још неки медиј, попут РТС-а или «Политике»? «Дајте ми РТС на годину дана и сви радикали ће да вичу - живео Волфганг Амадеус Моцарт!», изјавио је својевремено Милутин Петровић, редитељ и активиста ЛДП («Пешчаник», 9. фебруар 2007) [\[32\]](#). Дајте Луковићу, Видојковићу и осталим РТС на годину дана и цела Србија ће своју денацификовану идеолошку исправност умети да изрази «богатим» и «сочним» речником Е-новина.

Поједини представници «друге Србије», као и њихови покровитељи, изгледа да све више мисле да се са овим «одвратним», «безпарим» народом и не може другачије разговарати осим псовкама. Зато је ваљда «друга Србија» сада почела да масовно псује и прети шамарима. Деволуција се убрзала. Само још треба са речи прећи на дела. Јер, као што лепо рече оснивач «Е-новина», «вербално насиље увек је и само увод у сваку другу врсту агресивности».

Слободној јавности преостало је само да прати шта се збива и нагађа у ком правцу ће овај део «друге Србије» ићи. Хоће ли њихова песница, дигнута у мржњи и бесу, сада кренути и да се спушта по главама и леђима «фашистичке» интелигенције и целог овог «одвратног» и «беспарог» народа? Да ли ће тек онда пристојнији део «друге Србије» схватити да се у нечему можда мало претерало? Али, неће ли онда већ бити прекасно за читаву ту идеју «урбане», «модерне», «европске» и «умивене» Србије?

(Печат, 3. октобар 2008).

Фусноте:

1. <http://www.e-novine.com/>
2. Део тога шта се све увредљиво пише на форумима и блоговима Б92 изнео сам у чланку «Под зидом интернет Бастиље» (http://www.nspm.org.yu/kulturnapolitika/2008_ant_blog1.htm), као и у чланку «Деградација националних ауторитета» (http://www.nspm.org.yu/kulturnapolitika/2008_ant_cavoski.htm).
3. <http://blog.b92.net/text/3054/Burni%20socijalni%20%C5%BEivot>
4. <http://forum.b92.net/index.php?showtopic=36904>
5. <http://vojvodina.phpbbweb.com/vojvodina-ftopic5131.html>

6. блог Душана Маљковића, 15. 11. 2007, <http://www.gay-serbia.com/forum/viewthread.php?tid=30141>
7. <http://forum.b92.net/index.php?showtopic=36904>
8. <http://vulgarstina.blog.co.yu/blog/vulgarstina/generalna/2007/12/06/slobodan-antonic> ; <http://vulgarstina.blog.co.yu/blog/vulgarstina/generalna/2007/12/06/slobodan-antonic> ; читалац ће приметити да су ови цртежи из истог пера као и карикатуре у «Бетону», културном додатку листа «Данас» (<http://www.elektrobeton.net/blok2008.htm>).
9. <http://zokster.net/drupal/node/1613> ; поред ових слика стоји релама за «Пешчаник» и «Е-новине».
10. http://feral.mediaturtle.com/look/weekly1/article_sngl.tpl?IdLanguage=7
[NrSection=2&ST1=text&ST_T1=kolumna&ST_AS1=1&ST_max=1](http://feral.mediaturtle.com/look/weekly1/article_sngl.tpl?IdLanguage=7&NrSection=2&ST1=text&ST_T1=kolumna&ST_AS1=1&ST_max=1)

11. <http://feral.mediaturtle.com/look/weekly1/article.tpl?IdLanguage=7&IdPublication=1&NrArticle=14978&NrIssue=1109&NrSection=2> ; пренесено на сајтовима: <http://pescanik.net/content/view/822/75/> <http://forum.b92.net/index.php?showtopic=33194>
12. Petar Luković, Feral Tribune, 18, april. 2003; чланак се може наћи на: <http://www.facebook.com/topic.php?uid=2234309388&topic=3739>
13. http://feral.mediaturtle.com/look/weekly1/article.tpl?IdLanguage=7&NrSection=2&ST1=text&ST_T1=kolumna&ST_AS1=1&ST_max=1
14. http://feral.mediaturtle.com/look/weekly1/article.tpl?IdLanguage=7&NrSection=2&ST1=text&ST_T1=kolumna&ST_AS1=1&ST_max=1
15. <http://www.e-novine.com/sr/entertainment/clanak.php?id=16943>
16. <http://www.e-novine.com/komentar.php?id=16073>

17. исто
18. исто
19. <http://www.e-novine.com/sr/stav/clanak.php?id=14431>
20. исто
21. <http://www.e-novine.com/sr/srbija/clanak.php?id=17204>
22. <http://www.e-novine.com/sr/kultura/clanak.php?id=16795>
23. <http://www.e-novine.com/komentar.php?id=16855>

24. <http://www.e-novine.com/sr/entertainment/clanak.php?id=16073>
25. исто
26. исто
27. <http://www.e-novine.com/komentar.php?id=16795>
28. <http://www.e-novine.com/sr/srbija/clanak.php?id=17279>
29. <http://www.e-novine.com/sr/stav/clanak.php?id=14431> ; Уз фотографије на којима се види неки брадати мушкарац како пада низ степенице или други брадати мушкарац са лудачком капом на глави, праћени написом «згодна Антонићева слика» (<http://www.e-novine.com/komentar.php?id=16073>), у «Е-новинама» сам почашћен и стиховима као што су «Сваки почетак је кобан, поготово кад се зовеш Антонић Слободан» и «Куд он оком – шешељевци скоком, куд он словом – Никита оловом!» (<http://www.e-novine.com/sr/stav/clanak.php?id=14431>)

30. Петар Луковић, Пешчаник, 30. јуни 2006;

http://www.b92.net/info/emisije/pescanik.php?yyyy=2006&mm=06&nav_id=203619
31. http://www.b92.net/info/emisije/pescanik.php?yyyy=2007&mm=12&nav_id=276331
32. http://www.b92.net/info/emisije/pescanik.php?yyyy=2007&mm=02&nav_id=232726